

Forfatter: Andresen, Kresten

Titel: BREV FRA: Andresen, Kresten (1914-09-28)

Citation: Andresen, Kresten: "BREV FRA: Andresen, Kresten (1914-09-28)", i *Krestens Breve*, H. ASCHEHOUG & CO., s. 20. Onlineudgave fra Danmarks Breve:
<https://tekster.kb.dk/text/letters-005702162-000-shoot-L0057021620000022.pdf>
(tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Krestens Breve

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Af Dagbogen.

28. 9. 1914.

Saa, nu er Timen slaaet. Længe har man gaaet i Angst og Spænding. I Nat er der kommet Befaling til, at 1700 Mand skal afsted, og jeg er en af dem. Vi kan komme afsted i Morgen, om to Dage, tre Dage. I Morges skulde vi have haft Øvelse i Hanved; den faldt bort. Vi har ekserceret lidt, og er forresten blevet underrettet om Jærnbanerøise, Forbinding af Skudsaa, Jærnportionen, Faneflugt o. s.*v. Der blev saa spurgt, hvem der gik med frivilligt; kun tre undlod at række Haanden i Vejret; af dem var jeg den ene. Vi blev derfor ogsaa spurgt, hvorfor. Kasernen maa vi ikke forlade. Ikke desto mindre har Johannes Clausen og jeg besøgt Jørgen. Jeg havde en Høne, som Mor havde med til mig; den blev spist i stor Andagt. Og Jørgen Clausen gav os gode Raad, hvordan vi skulde forholde os herefter.

s. 21Aa, i Gaar gik Johannes og jeg sammen med Ellen I Thomsen fra Billum, en ægte Danekvinde fra Vestjylland, som besøgte os. Og vi gik helt ude paa den stille Kirkegaard og ud i Marieskoven, og ingen af os tænkte paa, at det saa snart var slut.

Da hun rejste, bad vi hende hilse gamle Danmark fra os. Og om vi nogensinde kom igen, saa skulde vi besøge hende, og faa Nerverne i Ro ude i Klitterne. Ja, gid vi var saa vidt fremme. — Det er et forfærdeligt Vejr. En hvinende Nordvest-Storm. Kastanjerne ryger os om Ørerne som Shrapneller. Jeg kan ikke andet end jeg maa tænke paa »the Ides of March«. ¹⁾ Gamle Shakespeare var den grufulde Stemningsmester. Hvad skete der paa denne Idus, og hvad sker der nu? Man er døvet for alt, saa man koldblodig drager i Krigen uden Taarer og uden Gru, og dog véd vi alle som en, at vi drager ud i det rene Helvede. Men i en stram Uniform slaar Hjærtet ikke som det vil. Man er ikke sig selv, knap nok Menneske mere, højst en funktionerende Automat, der gør alt uden videre Eftertanke. Aa, Herre Gud, at man dog maatte blive Menneske igen!